

JAGT PÅ VORES VADEFUGLE.

En tekst for de fugleinteresserede og andre naturnydere – af Allan Kierulff.

Spoven – er for mig en særdeles prægtige og karakteristiske vadefugl med sin lange hals, store krop og sit store buede næb, og dens diametrale modsætning Hjejlen med sin korte hals, buttede krop og sit gyldne kamoflage-farvede mønster, som gør den næsten er umulig at se, når de har slået sig med på en eng eller ved en bevokset vandkant. Men kobbersnepperne giver os nok det mest uforglemmelige syn, når de på samme måde som stæren med sort sol, viser os et utroligt flot og smukt ”gyldent” flash på himlen, når de i træktiden i store flokke vender og drejer i luften, og derved reflekterer solens stråler i et kæmpe-stort gyldent glimt. Men alle tre er de en fornøjelse at skue hver på deres måde, når man som naturnyder færdes ude i vore landskaber.

Men de er miljø-presede arter, og hvor vil det være et tab for fremtiden, kun at kunne se dem med meget spredte mellemrum eller måske slet ikke.

Spover og Kobbersnepper er som arts-gruppe på verdensplan under voldsomt miljømæssigt pres (to spove-arter er formodentlig uddøde, da de ikke er set siden henholdsvis 1963 og 1995), og Hjejlen blev af samme grund fredet i 1984.

Jægerstanden ønsker pt., at der indføres jagttid på disse to - og flere andre - ellers fredede arter, under de pågående drøftelser og forhandlinger i Vildtforvaltningsrådet.

Hvert fjerde år skal jagttiderne på vores fugle og pattedyr revurderes og fastsættes af miljøstyrelsen. Hvert fjerde foregår der følgerigt en ”kamp” på argumentationer og dokumentationer, mellem grupper som ønsker at sikre en god og produktionsdygtig bestanden af forskellige dyregrupper, således at arternes tilstedeværelse sikres, så vi kan nyde synet af dem, når vi færdes på gode, sunde og oplevelsesrige ture rundt i vores skov, sø og kystområder, grupper med jagt og landbrug som deres interesse, er den modsvarende gruppe.

De to grupperinger består således hovedsagligt på den ene side af, fredningsfolk, ornitologer og ”fuglefotografer” ☺ Den anden af jægere og landmænd.

Grundet min hobby for fuglefotografering er kendskab og viden om, hvad der foregår på fugleområdet følgerigt størst – og for mig mest interessant. Der er så andre der engagerer sig omkring den lige så vigtige debat om pattedyrene.

Det nye ved denne runde for argumentering og forhandling er jægergruppens markante ønske, om at genindføre jagt på flere sårbare arter, som helt sikkert vil blive mærkebart påvirket af jagt, med ophør af den fulde fredning. Også selv om jagtperioden vil være tidsbegrænset.

Også den vildt smukke og meget særprægede Havlit (som en læser af min Facebook notater skrev, da jeg bragte nogle billeder af den ”De smager også godt”), er ved at falde betydeligt i antal. Ja så voldsomt, at Dansk Ornitologisk Forening nu appellerer for en total fredning, under de igangværende forhandlinger.

FREDNING MOD FALDENDE YNGLEBESTAND.

Helt op i 1980’erne var 15 af vores ca. 30 vadefuglearter jagtbare. Men i dag er kun 2 arter stadig lovlig vildt for jægeren, når det gælder vadefugle – nemlig kobbersneppe og dobbelt-bekkasin. Den omfattende fredning blev gennemført på grund af en stærkt faldende ynglebestand, og en meget langsom bestandtilvækst. Et forhold det pt. fra jægerstandens side ønskes ændret.

NEJ TIL JAGT PÅ FLERE VADEFUGLE.

De fleste af vore vadefugle blev fredet i 1982 (iflg. DOF) begrundet i, at denne type fugle har en langsom bestandsomsætning og derfor egner sig dårligt til jagt-udnyttelse, samt det forhold, at arterne er vanskelige at kende fra hinanden. De argumenter holder stadig for både spover, hjejler og kobbersnepper, idet såvel fugle-fotografer som jægere har store vanskeligheder, ved at skelne de to arters undergrupper fra hinanden, når der i felten skal reageres hurtigt.

Begge grupper ser det først efter ”skuddet” – jægeren med den døde fugl i hånden, og fugl-fotografen med billedet på skærmen.

De får begge en efterfølgende A-HA oplevelse, men med en meget forskellig KONSEKVENNS.

Kampen står også om retten til jagt eller udvidelse af jagt-tider på arter, som jeg flere gange har bragt her på min Facebook-side – eks.vis bekkasiner, skallesluger og edderfugle.

Lad det stå fast, at ingen fugleinteresserede er modstand af jagt, for såfremt visse bestande bliver ALT for store, kan de bevirke et for stort pres på naturen og måske også på mindre bestande af arter, som har et lignende fødegrundlag.

Jagt skal bare foregå på et bæredygtigt grundlag. Og når vi samtidig ser på, hvor udsatte og truede vores bestande er, på grund af de mange miljø-påvirkninger de udsættes for under deres træk fra vinter pladserne, så må vi omhyggeligt værne om dem, der når frem til os, for at sætte den næste generation på vingerne.

Det angives, at spover og kobbersnepper muligvis må betragtes som den allermest truede fuglegruppe i verden, fordi der er foregået store ødelæggelser af deres rasteplasser på deres lange trækruter, ved meget omfattende inddæmninger af de lavvandede områder, de skal kunne raste og søge deres føde i. (Se billeder af dem i dette indlæg).

*Derfor har vi en forpligtigelse til at passe på dem, der når igennem til os.
Derfor er det vigtigt, at passe på dem, der når frem til deres yngleområder.*

Kampen, konflikten eller bare balancen mellem beskyttere eller benytttere – udnytttere eller bevarer, findes overalt på kloden. For nogle er der tale om mad, for andre om et prægtigt syn eller interessant oplevelse – men fællesfor alle burde være ønsket, om ikke at skabe grundlag for stor tilbagegang eller ligefrem udryddelse af arter - udgøre et fælles mål.

Desværre er det ikke altid helt tilfældet, hvorved bevarerne/beskytterne må forsætte deres ”kamp” om at udbrede forståelse for hensynet til, at vi har en tilpas stor artsrigdom, der hindrer, at mindre eller svagere arter forsvinder fra vores natur.

Dansk Ornitologisk Forening udfører et stort og mangesidet arbejde for bevarelse og forståelse for et rigt og varieret fugle-fauna.

Jeg skal derfor opfordre alle med interesse for fugle om, at blive medlem af DOF, så vi kan styrke og forsætte med at have en stærk og velfungerende organisation, der kan varetage fuglenes fortsatte mangfoldige artsrigdom. Et medlemskab kan erhverves for bare 325 kr. årligt.

Medlemskabet indeholder magasinet Fugle & Natur med mange forskellige artikler om fugle, som udkommer fire gange årligt. Samt mulighed for at deltage i DOF's mange ture og aktiviteter.

Lidt fakta om vadefugle.

Vadefugle inddeles i tre grupper, og udgør samlet én selvstændig orden af den samlede bestand af fugle.

- Brokefugle: præstekrave, hjejle og vibe. Dette er vadefugle med kort næb, krop og kort hals. De skiller sig således ud fra resten af gruppen af vadefugle.
- Sneppefugle: ryler, kærløber, brushøns, bekkasiner, kobbersnepper, spover og skovsneppe.
- Klirer: Sort-klire, hvidklire, dam-klire, mudder-klire, svale-klire og rødben.

Vadefugle kan med undtagelse af Brokefugle altid genkendes på deres lange ben og lange næb. Deres næb er meget følsomt, og spidsen på nogle af dem er varmere end resten af fuglen. Hvilket betyder, at de kan mærke føden, bare næbet er i nærheden af det

De lever af stort set af samme fødeemner, men de undgår at konkurrere om fødeemnerne, på grund af deres næb og bens forskellige længder. Dog er nogle næb udformet, så de er mere egnede til specielle fødeemner end andre.

De fleste arter bliver relativt sent kønsmodne (2-3 år), og næsten alle arter lægger fire æg (enkelte dog kun tre). Forældrefuglene skal ikke bruge megen energi på ungerne, idet de selv er i stand til at finde føde få timer efter at de er klækket.

Da de kun får ét kuld årligt, er bestand-omsætningen også meget langsom. Herved har bare få år med for stor reduktion af en art, stor indvirkning på artens efterfølgende tilvækst.

Skovsneppen betragtes som det fornemmeste vildt jægeren kan skyde, den ligger derfor altid forrest til jagtens afsluttende vildtparade.

Vi afventer nu spændte på om fuglenes tilstedeværelse og artsrigdom, kan veje mere end jægere og landmænds interesser, i den kommende 2018 fredningsbestemmelse. Således at de mange tiltag der er gjort af DOF, forskellige naturvenlige kommuner, Naturstyrelsen og andre fugleinteresserede gruppers store arbejder på, at tilbageføre tidligere kommercielt inddæmmede og udnyttede land- og engområder, til deres tidligere naturlige våd- og vandmiljøer, i form af eksempelvis de nu relativt mange eksisterende engsøer, der er genskabt.